

Detektordag hos Viggo Kristensen den 24. oktober 2009

Vi mødtes i den flotte nye forretning (det gamle museum) kl. 13.30. Den første halve time gik med at beundre de store B&O fladskærme. Det dyreste kostede vist 180.000 kr.! Der var også en lille smart sag hvor man hurtigt kunne vælge musik (ribbet fra cd). Det var tydeligt svært for de fleste at forlade den spændende forretning. I løbet af en ½ time var vi 12 fremmødte dog samlet i et stort nydeligt værksted med mange rulleborde.

Bjarne Birger havde forinden omdannet det moderne værksted til et værksted fra tyverne med rørprøver og strømforsyninger. En detektor var spilleklar således at dem der turde kunne sætte en finger på et par rørsokler for at høre støj i højtaleren.

Bjarne startede med at tegne et diagram over en 3 rørs detektor på en tavle. Herefter gennemgik han hvordan den virkede og hvordan Amstrong engang i fortiden havde opfundet en tilbagekobling mellem første afstemningsspole og anoden. Ved at dreje på koblingsspolen kunne man få radioen i selvsving. Ved at dreje koblingen tilbage lige før hylert havde man fundet det ideelle punkt for radioens optimale selektivitet. I stedet for en spole kunne tilbagekoblingen også udføres med en variabel kondensator.

Herefter gennemgik Bjarne forskellige fejltyper. De fleste fejl opstår i transformatorerne der sender signalet fra rør til rør. Det letteste er at måle modstanden i hver vikling. Er der ingen modstand er viklingen nok afbrudt. Så kan man lodde en modstand ind som erstatning på anodesiden og indsætte en kondensator mellem anode og gitter 1 på det næste rør således at signalet kommer videre til næste rør, osv.

Bjarne foreslog at vi begyndte med at teste vores rør. Til det formål havde han lavet en meget primitiv – men effektiv rørprøver. Den var monteret på et bræt. Første sad en transformator med ensretter og elektrolyt som afgav anode og gitterspænding til en rørsokel. Gitterspændingen kunne reguleres med et potentiometer. Anode strømmen kunne aflæses på et lille voltmeter. Et signal fra en mp3 spiller blev overført til gitteret via en transformator. Glødspændingen kom fra en "rigtig" strømforsyning.

Når røret var sat i og gløden ok (f. eks 4volt fra den rigtige strømforsyning). Kunne man aflæse anode strømmen ved at dreje på potentiometret. Virkede det, var røret ok. Ved at sætte potentiometret på det punkt hvor anode strømmen var ca. det halve af fuld udslag havde man fundet rørets bedste arbejds punkt.

Ved at dreje potentiometret til max udslag på anodes strømmen. Kunne man aflæse max strømmen og sammenligne den med fabrikantens (rørbog) oplysninger om hvad anode strømmen kunne forventes at være. Hvis man f. eks aflæste 1,5 mA. Som max strøm og rørbogen sagde 3 mA. Var røret halv slidt op!

Alle rør blev testet, og kun få virkede ikke! Herefter blev der sat strøm til apparaterne og Bjarne og Per Hundebøl fik travlt med at hjælpe til med at få radioerne til at virke.

Medens nogen arbejdede med radioerne, snakkede andre. Somme tider så højt at det ikke var til at høre noget som helt i høretelefonerne/højtalerne.

Undervejs var der kaffe og kage. Det blev til en hyggelig radiodag med snak og arbejde. Den praktiske indgang til projektet virkede fremmende på arbejdet.

Tak til Bjarne for en fremragende indsats og tak til Per for hjælp og interesse. Tak til Viggo for at vi kunne mødes i de nye dejlige lokaler.

Tilbage er der kun 1 spørgsmål! Hvorfor mødte der kun 12 mand til en så faglig og interessant eftermiddag?

John Sau